

Skulle der virkelig være en af disse grupper, som fru Jette Gottlieb siger der er så svagt funderet, at de ikke selv kan præstere en § 63, er jeg sikker på, at der er mange, der vil vise et sådant samfundssind, have en sådan solidaritet med dem. For nu taler vi ikke om kernerockerne, de kan jo altså godt sande systemet til, forstår jeg, men de andre.

Jeg vil gerne være med til at bidrage til at spytte i kassen, og jeg tror, at der er mange, der vil det, hvis der kommer ganske uskyldige mennesker ind og føler, at de ikke har mulighed for at få et uretfærdigt, som de vil kalde det, tilhold prøvet ved domstolene.

Så må jeg sige til fru Tove Fergo, at vi har fået justitsministerens tilsagn om at få klare svar på en masse af de, jeg tror 161 spørgsmål, der er stillet, hvoraf Venstres ordfører har stillet tre fjerdedele, om, hvorvidt politiet vurderer, at dette er praktisabelt, og det må jeg henholde mig til lige nu. Men jeg skal meget gerne under en pause i handlingerne, eller hvis nu jeg ikke behøver at høre en af de næste ordførere, prøve at forklare, hvordan jeg føler, at det kan praktiseres. Jeg er sikker på, at det kan det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen så er vi jo altså inde i en cirkelslutning, for hvis det er hr. Bjørn Elmquists opfattelse, at alle, der bliver udsat for et sådant tilhold, har tænkt sig at klage til justitsministeren, vil prøve sagen hos ombudsmanden, og som derudover vil klage ifølge grundlovens § 63, så tror jeg nok, at den belastning, der vil ligge i det, er væsentligt større, end en automatisk domstolsprøvelse vil være.

Kim Behnke (FP):

For de borgere, der bor derude og er naboer og genboer til rockerborgene, og som i læserbreve osv. har undret sig over, at Folketinget da ikke inden efterårsferien kunne se at få de her ting på plads, synes jeg, at formiddagens debat har været en udmærket demonstration af, hvorfor intet kan gå hurtigt i Folketinget.

Selv den mindste, lille detalje skal jo gøres til genstand for politiske tovtrækkerier fra talerstolen. Det vil Fremskridtspartiet ikke deltage i. Vi mener, at den her sag er så alvorlig, at vi har svært ved at forstå, hvorfor enkeltpartier synes, at det er så vigtigt at bruge netop denne sag til at hænge hinanden ud.

Hvis der endelig var nogen, der skulle hænges ud, var det regeringen og regeringspartierne, som jo i alt for mange år har undladt at gøre tilstrækkeligt. I alt for lang tid har det i den offentlige debat, blandt menigmand og såmænd også i denne sal, været holdningen, at så længe rockerne bare slog hinanden ihjel, ja, så var det jo da stort set ligegyldigt. Så længe de ikke var til gene for resten af samfundet, kunne de da bare få lov til at bokse løs på hinanden.

Men så udvikler krigen sig mellem rockerne. Bl.a. fordi vores eget forsvar ikke er i stand til på tilstrækkelig vis at passe på de våbendepoter, man har, får rockerne adgang til tunge militære våben og begynder at bruge disse militære våben mod hinanden. Det er jo lige pludselig en ny situation, tør man svagt antyde. Så er det ikke længere sådan, at det kun er dem selv, det går ud over, når rockerne bekriger hinanden; så er det også de mennesker, der bor ved siden af og overfor, som kan blive ramt.

En regering, der har nok så store gallupproblemer, føler så anledning til at bruge denne sag til at spille stærk mand. Det har resulteret i et lovforslag, som på høringen i mandags blev udsat for en sønderlemmende kritik, og jeg har svært ved at forstå, hvordan en justitsminister og hele det enorme statsapparat er i stand til at præstere et så dårligt lovforslag.

Efter høringen hed det sig så, at justitsministeren selvfølgelig var enig i, at der skulle foretages ændringer i lovforslaget, men den ændring, der er foretaget, hvor man lader være med at lovgive med bemærkninger, men i stedet for lovgiver med paragraffer, kunne man jo for længst have foretaget fra justitsministerens side, og inden man fremsatte lovforslaget.

Al den dramatik, direkte tv-transmission nærmest fra møder i Justitsministeriet til sent ud på natten osv., hvad i alverden foretog man sig i den anledning, når en simpel høring og en simpel diskussion i mandags kan give den konklusion, at så flytter man lovgivningen fra bemærkninger til lovgivning i paragraffer?

Men som det fremgår af vores betækningsbidrag, er vi tilfredse med, at ændringen er kommet. Vi var en af dem, der stillede det krav, at vi vil have stående i lovparagraffen, hvad den her lovgivning går ud på, og ikke sådan, at man skal læse i mere eller mindre tilfældige bemærkninger eller søge andetsteds.

Borgere og domstole skal have mulighed for af lovgivningen direkte at kunne læse, hvad det handler om, så derfor vores tilsagn og opslutning bag ændringsforslag nr. 1.